

Λαζαρίνες -των Βαΐων στο Δάσκιο Ημαθίας

Γράφει ο
Γιάννης
Τσιαμήτρος
εκπ/κός-
χοροδιδάσκαλος

Μετά τις αποκριές κάθε βράδυ τα ανύπαντρα κορίτσια του χωριού πήγαιναν στο νυχτέρι, όπου εκεί δύο παντρεμένες γυναίκες τα μάθαιναν πολλά πράγματα (γάμος, αγαστριά, λιχωνιά, περιποίηση μωρών, αργαλειό, κέντημα, πλέξιμο και άλλα πολλά). Όπως τα αγόρια γίνονταν Ρουγκατζάρια, έτσι και τα κορίτσια γίνονταν Λαζαρίνες. Ντύνονταν λοιπόν όμορφα, με λουλούδια στο κεφάλι από την παραμονή του Λαζάρου μέχρι των Βαΐων. Οι εκδηλώσεις κορυφώνονταν τη Κυριακή των Βαΐων, όπου μαζεύονταν στο μεσοχώρι, όριζαν μια νύφη και χοσμικιαραίες γυναίκες, πήγαιναν πρώτα στο σπίτι του παπά, τραγουδούσαν το τραγούδι του και η νύφη χαιρετούσε να πάρει τα πρόσφορα. Μετά τραγουδώντας και παίζοντας τα μαντήλια πήγαιναν στον μouxτάρη και μετά σε όλο το χωριό. Φτιάχνανε πίτες για το παπά, τον δάσκαλο και τον μouxτάρη. Ό,τι μάζευαν το πουλούσαν και τα λεφτά τα έδιναν στους φτωχότερους. Για κάθε ένα είχαν και ένα τραγούδι. Πιο μπροστά τραγουδούσαν τον Παπά στο προαύλιο της Εκκλησίας. Τον βάζανε στην είσοδο της εκκλησίας να κάθεται σε μια καρέκλα και τον τραγουδούσανε. Από ό,τι ρωτήσαμε από όλα τα χωριά του τ. Δήμου Μακεδονίδος μόνο στο Δάσκιο συναντούμε το έθιμο με τις Λαζαρίνες.

Παραθέτουμε παρακάτω μερικά από τα πολλά τραγούδια των Λαζαρίνων του Δασκίου, που τα συγκεντρώσαμε με προσωπική έρευνα από τις γυναίκες του χωριού:

1. Ρωμιοπούλα

Ερ ν απόψε Ρωμιοπούλα στ'άστρο
έρριχνα,
ερ στ'άστρο και στο φεγγάρι στον
Αυγερινό,
-ερ κορήμ τι λέει τ'άστρο κι αϊ τι μολογάει;
ερ κορήμ κι αϊ τι ζηλεύεις από το Ρωμιό;
μήνα τ'άστρα το ζηλεύεις, μήνα τα
φλουριά;
-Ούδι τ'άστρα το ζηλεύω, κι ούδι τα
φλουριά.
Μον στη έκκλησιά πηγαίνει
κιόλο προσκηνάει κιόλο χαιρετάει.

2. Εσύ μικρή μου βασινιά

Εσύ μικρή μου βασινιά ήρθε καιρός
να λείψεις,
κι απάνω στα κλωνάρια σου αντρώινο
κοιμάται,
αντρώινισι έμορφο και νιοστεφανομένο,

στον ήλιο στεφανώνεται στ'άστρο και
στο φεγγάρι
και στο γαλάζιο Αυγερινό καθάριο
δακτυλίδι.

3. Μωρι διάβα

-Μωρι διάβα σπιλημένη
(πέρνα -πού είσαι;!)
-Δεν διαβαίνω βρε λιβένθη,
γιατί κάθεσαι στο δρόμο,
κι αραδιάζεις τα κορίτσια,
πάρε αυτήν τη μαυρομάτα
κι ας αρρωστήσει και θιρμάνει
(έχει πυρετό)

4. Περδικίτσα

Περδικίτσα μου στο μαχαλά σου έρχομαι,
να σε λαλήσω δεν ακούς
κι ο μαχαλάς μι απείκασε(κατάλαβε),
γειτόνοι με κατηγορούν,
κλάψτε με μάτια κλάψτε με,
στον κόρφο να σταλάξετε,
κι από τον κόρφο καταή,
να γένουν βρύσες κρυόβρυσες,
πηγάδια συρτοπήγαδα,
να 'ρθουν οι νιές να πάρουν νερό,
κι αν ρθει η Ανθούλα του Παπά,
νερό να μην τη δώσετε,
καλά να την ρωτήσετε,
ποιόν άντρα αϊγαπά,
το Γιάννη τον δουλευτή(δούλο),
τρία χρόνια μας δούλεψε,
παράδες δεν μας γύρεψε,
μον την Ανθούλα γύρεψε.

5. Σηκώνομαι πολύ πρωί

Σηκώνομαι πολύ πρωί
μαύρος από τον ύπνο,
μαντήλι και σφουγγίζομαι
τον Μαύρο (άλογο) καβαλίκευα,
στα πρόβατα κατέβηνα,
τον μπιστικό(τσοπάνο) ελάλησα,
-βρε μπιστικέ βρε καγκελοφρυδάτε,
ταχύ κριάρι γύρεψε,
εμείς χαρά θα κάνουμε,
κορίτσι θα παντρέψουμε,
αγόρι θα αρραβωνιάσουμε.

(Απόσπασμα από το υπό έκδοση βιβλίου
του Γιάννη Τσιαμήτρου με τίτλο 'Ημαθιώτικα
Πιέρια ,Λαογραφία- Παράδοση)